

Самоед

Автор: Администратор

FCI номер на стандарта: 212/17.11.1997 г.

Произход: Северна Русия, Сибир

Предназначение: Впрегатно куче и куче компаньон

Класификация по FCI:

Група 5 – Шпицове и примитиви

Секция 1 – Северни впрегатни кучета

Без работни изпитания.

Общ вид: Среден размер, елегантен, бял арктически шпиц. В външния му облик му се долавя мощ, издръжливост, мекота, достойнство и самоувереност. Изражението е с така характерната ” самоедска усмивка ” и се създава от съчетанието на формата на очите и тяхното разположение спрямо устните. Полът трябва да бъде изразен ясно.

Важни пропорции: Дължината на тялото примерно с 5 % повече, отколкото височината в холката. Дълбочината на гърдите не много повече, отколкото половината на височината в холката. Муцуната е толкова дълга, колкото и черепната част.

Характер и темперамент: Дружелюбен, открит, жив и весел. Ловните инстинкти са слабо изразени. Самоеда не е страхлив и не е агресивен. Много социален, не се препоръчва да се използва като куче за охрана.

Глава: Мощна и клиновидна

Черепна част: При поглед отпред и отстрани не много изпъкнал. Черепът е широк между ушите.

Стоп: Силно изразен, но не много рязък. Леко забележима бразда между очите.

Лицева част:

Нос: Добре развит, предпочита се черния цвят. В определени сезони на годината пигмента на носа може да се обезцветява, така начереният ” зимен нос ”, но винаги трябва да присъствува тъмен кант.

Муцуна: Здрава и силна, с дължината на черепната част, постепенно се стеснява към носа, но не тясна, не груба и не квадратна.

Устни: Плътни прилягащи, черни и не много пълни. Ъглите в края леко завиват и образуват характерната "самоедска усмивка".

Захапка/Зъби: Идеална ножична захапка. Здрави и силни челюсти, нормален зъбен апарат.

Очи: Тъмно кафяви, дълбоко поставени, раздалечени, не много косо поставени, с форма, подобна на бадем, черен контур. Изражението е "усмихващо се", добро, живо и умно.

Уши: Изправени, малки, дебели, триъгълни и леко закръглени на края. Трябва да бъдат подвижни, високо поставени. Благодарение на широкия череп широко раздалечени.

Шия: Силна, с средна дължина, гордо носена.

Тяло: Дължината на тялото е по-голяма от височината в холката; горната линия е леко низходяща. Кучето е компактно, но пъргаво.

Гръб: Гърбът е средно дълъг, мускулест и прав. При женските е по-дълъг, отколкото при мъжките.

Поястница: Къса, много здрава и леко скосена.

Крупа: Широка, здрава, мускулеста, видимо скосена.

Гръден кош: Гърдите са широки и добре развити, гъвкави, но не много издадени.

Опашка: Добре окосмена опашка, достатъчно висока. Когато кучето е възбудено, а и при движение опашката се държи на гърба или настрани. В спокойно състояние може да бъде отпусната, достигайки до скакателните стави.

Крайници:

Предни крайници: Добре поставени, здрави и мускулести. При поглед отпред предните крайници са прави и паралелни.

Рамо: Наклонено и плътно прилягащо към тялото.

Мишци: Дълги, здрави.

Лакти: Придържат се към тялото.

Уста: Немного наклонена.

Задни крайници: При оглед отзад са прави и паралелни и с много силна мускулатура.

Бедро: Средна дължина, достатъчно широко и мускулесто.

Бедрена става: Бедрената става е с добре изразен ъгъл.

Скакателна става: Ниско поставена, с добре изразен ъгъл.

Лапа: Овални с дълги палци, палците са сводести и не много сбити, сгъстени.

Движения: Мощни, свободни, плавни и енергични, предните крайници се изпъват добре с добър замах, задните крайници изтласкват мощно.

Козина: Тя е обилна, дълга, пухкава и гъста. Самоедът е куче с двойна космена покривка – долния слой се състои се плътен, мек, гъст подкосъм , а покривният косъм е по-дълъг, прав и ляга върху подкосъма, за да образува плътна космена покривка. По шията раменете и задната страна на крайниците косъмът образува съответно грива и гащи, най-добре проявени при мъжките. На вътрешната страна на ушите, по главата и външната част на крайниците козината е къса и гъста. Външната част на ушите е добре окосмена, а между пръстите расте защитна козина. Опашката е обилно окосмена. При женските козината е по-къса и мека, отколкото при мъжките. Козината на самоеда притежава уникалното свойство да се очиства – тя винаги се запазва чиста и бяла. Козината с правилна структура на косъма винаги има особен искрящ блясък.

Цвят: Бял, кремав или с бял с бисквитен оттенък (основен цвят е белият, с неголямо присъствие на бисквитени оттенъци). Никога не трябва да има присъствие на бледо кафяв цвят.

Ръст: Височина в холката - идеалният ръст за мъжките е 57см +/- 3см ,а за женските - 53см +/- 3см.

Недостатъци: Всяко отклонение от стандарта следва да се разглежда като недостатък, оценката за което се намира с съответствие с степента на даденото отклонение.

Явни недостатъци: Леки кости, мъжки с женски тип или женски с мъжки тип, неправилна захапка, жълти очи, клепнали уши, бъчвообразен гръден кош, опашка с формата на пълно колело, неконтанктност, изкривени крака, къдрава козина.

Груби недостатъци: Непигментирани области около очите или устните.

Дисквалифициращи пороци: Сини очи или очи с различен цвят, неправилна захапка, цвят на козината, отличаващ се от стандарта, страхлив или агресивен характер.

Забележка. Мъжките трябва да имат два добре развити тестикула, напълно спуснати в скротума.